

عنوان مقاله:

تحقق انسان در عرفان اسلامی و اندیشه های کارل گوستاو یونگ

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی تحقیقات بین رشته ای در علوم انسانی اسلامی، فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

ایلاز ملکی - دکترای عرفان اسلامی پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی

خلاصه مقاله:

در حوزه عرفان، تحقق انسان در گرو پرورش ابعاد الهی روحانی اوست. یعنی غنا بخشیدن به اطوار روحی آدمی که در ارتباط مستقیم با «تشبه یافتن به خالق» قرار دارد مدنظر این آموزه هاست. تربیت عرفانی مستلزم تعدیل آمال و مهار نمودن امیال نفسانی و حیوانی بوده و گام نخست آن فرا رفتن از خودیتی است که مستلزم دلبستگی به امور فانی و بی توجهی به خداوند است. در آرای یونگ سخن از «انسان فردیت یافته» به میان می آید. این انسان با ایجاد تعادل بین خودآگاه و ناخودآگاه روان خویش، خود را تحقق می دهد و اینجاست که او به تمامیت و جامعیت خود نائل می شود. از نظر یونگ، مولفه شناخت و معرفت فرد نسبت به روان خود، اهمیت والایی در ایجاد این تعادل و جامعیت دارد. مقصد هر دو رویکرد مورد بحث، با حقایق همچون، خدا، پرورش بعد روح و معنا و مسئله تعدیل قوا پیوند خورده است. در این تحقیق برآنیم تا به شیوه توصیفی و تحلیلی دو الگو و نظریه را بررسی کرده و مبداء مسیر و مقصد این فرایند را تشریح نماییم.

کلمات کلیدی:

عرفان اسلامی، یونگ، انسان، تربیت، خدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1275501>

